

DESPRE AUTORI

Constantin I. Ciobanu este secretar științific al Institutului de Istoria Artei „G. Oprescu” al Academiei Române și coordonator al compartimentului „Arte vizuale și arhitectură – perioada medievală”. Absolvent (1984) al Universității de Stat „Mihail V. Lomonosov” din or. Moscova (Federația Rusă), susține, în anul 1993, la aceeași universitate teza de doctorat în istoria artei, iar, în anul 2005, – la Academia de Științe a Republicii Moldova – teza de doctor habilitat. A fost bursier al Institutului Internațional UNESCO de Planificare a Educației (Paris, 1995). Din anul 2008 Constantin I. Ciobanu este cercetător științific la Institutul de Istoria Artei „G. Oprescu” din București. Anterior, a lucrat la Institutul Patrimoniului Cultural al Academiei de Științe a Republicii Moldova. A publicat numeroase studii de critică și de istoria artei, domeniul principal de cercetare fiind pictura medievală de pe teritoriul Moldovei și arta basarabeană din secolul XX. Este autor al cărților *Biserica Adormirea Maicii Domnului din Căușeni* (Chișinău, ed. Știința, 1997), *Patrimoniul cultural al Republicii Moldova* (Chișinău, Ed. Arc, 1999 și 2014), *Valentina Rusu Ciobanu* (Chișinău, Ed. Arc, 2003), *Andrei Sârbu* (Chișinău, Ed. Arc, 2005), *Stihia profeticului* (Chișinău, Ed. Business-Elita, 2007), *Mihail Petric* (Chișinău, Ed. Arc, 2007), *Muzeul Național de Artă al Moldovei: Colecția Pictură* (Chișinău, ed. Muzeului Național de Arte al Republicii Moldova, 2015), *Études sur la peinture médiévale roumaine* (Saarbrücken, Éditions universitaires européennes, 2017), *Isai Cârmu: magia cărții* (Chișinău, Ed. Arc, 2019). Pentru cartea *Icoane vechi din colecții Basarabene* (Chișinău, Ed. Arc, 2000) a primit Premiul Național al Republicii Moldova în domeniul literaturii, artei și arhitecturii (2002).

Marina Ileana Sabados, PhD, istoric de artă, specializare artă medievală (icoane, iconostase, sculptură în lemn, îndeosebi Moldova, sec. XVI–XVIII). 1990–2011: cercetător științific gr. II la Institutul de Istoria Artei „G. Oprescu” București; în prezent, pensionată. Studii și articole, în reviste de specialitate, îndeosebi *RRHA.BA*, *SCIA.AP*, *Ars Transsilvaniae*. Autoare a monografiilor *Catedrala Episcopiei Romanului*, Roman, 1990, și *Grigorescu la Agapia*, Iași, 2012. Colaboratoare la tratatul *Arta din România. Din preistorie în contemporaneitate*, Ed. Academiei Române/Ed. Mega, București/Cluj-Napoca, 2018, cu capitole referitoare la icoane, iconostase, sculptură în lemn din Moldova și Țara Românească, secolele XV–XVIII.

Adrian-Silvan Ionescu (n. 1952), este director la Institutul de Istoria Artei „G. Oprescu” și profesor asociat la Universitatea Națională de Arte, unde susține cursuri de istoria fotografiei și a filmului, precum și un curs de master. A studiat istoria artelor și a fost muzeograf la Muzeul Național de Artă al României iar, ulterior, la Muzeul Municipiului București unde a devenit director adjunct (1990–1993) înainte de a se dedica integral cercetării. Doctor în științe istorice (1997). Studiile sale sunt orientate spre istoria fotografiei, istoria artelor și a civilizației urbane în secolul al XIX-lea, istoria costumului civil și militar. Este critic și istoric de artă cu lungă activitate de cronicar plastic și organizator de expoziții. A publicat 13 cărți și a coordonat alte 14. Cele mai recente titluri sunt *Regina Maria și America* (2009) și *Silvan. Portretistul/ The Portrait Artist* (2011). Pentru lucrările sale a fost distins cu Premiul Academiei Române (1992), Premiul Uniunii Artiștilor Plastici pentru critică (2002) și premiile „Simion Mehedinți” (2003), „Nicolae Bălcescu” (2008), „I.C. Filitti” (2009) și „George Oprescu” (2010) ale Fundației Culturale „Magazin Istoric”. Este membru în International Council of Museums (ICOM), în London Press Club, în European Society for the History of Photography (ESHPh) din Viena și în Société Française de Photographie din Paris.

Este cavaler al Ordinului **Meritul Cultural** (2004), al medaliei **Regele Mihai I pentru Loialitate** (2010), comandor cu stea al Ordinului **Sf. Lazăr de Ierusalim** (2013) și Cavaler al Ordinului **Coroana României** (2015). Doctor Honoris Causa al Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice a Republicii Moldova din Chișinău (2017).

Raluca Alexandru Partenie este doctorand în cadrul Institutului de Istorie „Nicolae Iorga” al Academiei Române, cu o teză legată de vestimentație ca fenomen social și artistic, în istoria modernă a României (coordonator dr. Adrian-Silvan Ionescu). A absolvit studiile de licență (2005) și masterat (2007) la Universitatea Națională de Arte București, specialitatea arte textile–tapiserie. Activează ca operator cultural liber profesionist, fiind curator, organizator sau colaborator al unor expoziții de istoria modei, istoria designului, publicitate veche.

Dr. **Niyatee Shinde** este istoric al fotografiei, autor și curator independent de artă și fotografie, deschizător de drum în domeniul managementului colecțiilor de artă în India, fost cercetător asociat la Departamentul Studii Muzeale de la National Museum of American History, Smithsonian Institution, Washington., D. C.

Corina Teacă. Cercetător în cadrul Institutului de Istoria artei „G. Oprescu” – departamentul „Arte vizuale și arhitectură – perioada modernă”. Doctor în arte vizuale (Facultatea de Istoria și Teoria artei, UNAB, 2012). A publicat studii și articole în RRHA, SCIA, precum și în volume colective având ca subiect diverse aspecte ale modernității în arta românească. A colaborat la realizarea unor dicționare: *Dicționarul sculptorilor din România. Sec. XIX–XX*, I–II, București, 2011, 2012 și *Dicționarul pictorilor din România*, București, 2020.

Simion Câlția este conferențiar la Facultatea de Istorie a Universității din București, doctor în istorie la École des Hautes Études en Sciences Sociales, Paris. Specializarea sa principală este istoria urbană a căreia i se adaugă preocupări de istoria decorațiilor românești și europene. Cercetările sale de faleristică își propun să lărgescă sfera domeniului, analizând decorațiile ca instrumente politice sau ca mecanisme sociale. Publicațiile sale referitoare la decorațiile epocii lui Carol I includ *The orders of Charles I reign as a support for a political discourse*, în „Analele Universității București”, seria Istorie, Anul LXIII, 2/2014; *Décorations et discours politique pendant le règne de Charles Ier*, în „Penser le XIXe, siècle. Nouveaux chantiers de recherche”, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 2013. A introdus la Facultatea de Istorie primul curs universitar din România dedicat tematicii decorațiilor.

Steluța Boroghină a absolvit, în 2011, studiile de licență la Facultatea de Istoria și Teoria Artei, iar din 2015, are un Master în Istoria și Metodologia în domeniul artei la Facultatea de Istoria și Teoria Artei în cadrul UNArte București. Din 2017, este doctorand în cadrul UNArte, cu tema de cercetare *Un secol de colecționism românesc de artă extrem-orientală. Contribuții la istoria japonismului românesc*, sub îndrumarea Acad. Răzvan Theodorescu. În septembrie 2020, susține teza de Doctorat cu calificativul *Excelent*. De asemenea, ca primă specializare, din 1997, Steluța Boroghină este medic pediatru cu supraspecializare în gastroenterologie pediatrică, iar din 2005, este cadru didactic al UMF Carol Davila București. În ultimii ani, a susținut prezentări la mai multe simpozioane cu teme legate de istoria colecționismului în rândul medicilor și de artă extrem orientală. În afara articolelor din mediul online, în presa scrisă au apărut articolele: *O școală. O viață. Cantacuziniștii și Cantacuzino: războiul și medicul* (în revista *Lettre Internationales* nr.106/2018); în curs de apariție este studiul intitulat *„Importanța modelului școlii de artă de la Institutul Cantacuzino pentru colecționismul românesc. Pasiunea pentru arta extrem-orientală în România începutului de secol XX* (în *Revista de arta și istoria artei* nr.2/2019), *Doi connoisseurs români ai gravurii în lemn japoneze: Ion Cantacuzino și George Oprescu*, în volumul omagial *70 de ani de la fondarea Institutului de Istoria Artei „G. Oprescu” al Academiei Române București*.